

ԽՈՐՀԻ ԱՍՏԵՏ

ԱՐԵՎՈՅՆ ՊԵՏԱԿԱՆ

Բար Մարտուր թե Ար Ակ
ղեցոյս Հայաստանեայց :

Տպագրեցեալ ՚ի Քահանին և ՚ի
Լուսանկար Մթոռոջ Արբոյ
Լզ Յոփնձնի:

Հրամնանաէ Տն Դուկատու
Ա Հափառ Կաթողիկոսի ամ
Հայոց :

Ըստ մարդեղուէ Փրկչին, ոչ էլ:
Եւ ՚ի թոռականիս Հայոց, ոչ էլ:

ոյ յակոբայ :

Ահա լուսք զմանեւ յեփրա-
թայ և գտաք զնա ՚իդաշտա-
մայրեաց :

Ոտցուք ՚ի յարկս նր և եր-
կը պաղցուք ՚ի տեղուջ ուր-
կացեալեն ուք նր :

Ուրի նր ՚ի հանդիսուքու դու-
ւ տապանակ կոտակի սրբու-
թեան քոյ :

Քահնայք քո զգեցցին զար-
դարութի և սբք
ցնծալով ցնծացեն ։ Կցորդ :

Թ Ա Յ Ի Վ Ո Ս Պ Լ Հ Ա
ստրհնաբար զգեստաւորել :

Ուրի յանդառառն հանդերձ սար-
կաւադքն ուր զգեստն են պարդի :
Եւ զգեցն պաշտօնիցն ըլլըրա-
քանչեր աստիճանի ,

Ասացեն ապս Ասալոն ճան , Կցորդ :

Ա Հ Ա Ր Ա Յ Բ Ր

քո զգեցցին զար-
դարութի և սբք

ցնծալով ցնծացեն ։ Գոյն .
Յիշեաւ որ զգամիթ և զամ
հեղութի նորս :

Ուրի երդուան ան և ուխտու-
եդ այ յակոբայ :

Ուրի մուից ՚ի յարկս տան
իմոյ ։ Թէ ելից յանկողնա
մահնաց իմոց :

Ուրի տաց քոն աշաց իմոց .
կամ նինջ արտեանաց իմոց .
կամ հանդիսաւ իրանաց իմոց .
մինչեւ զալց զուեղի յարկի ան

յակոբայ :

Ահա լուսք զմանեւ յեփրա-
թայ և գտաք զնա ՚իդաշտա-
մայրեաց :

Ոտցուք ՚ի յարկս նր և եր-
կը պաղցուք ՚ի տեղուջ ուր-
կացեալեն ուք նր :

Ուրի նր ՚ի հանդիսուքու դու-
ւ տապանակ կոտակի սրբու-
թեան քոյ :

Քահնայք քո զգեցցին զար-
դարութի և սբք քո ցնծալով
ցնծացեն ։

Ա սան դան թի սիրելոյ քոյ
մի դարձուցաներ զերես քո
յօնելց քումմի :

Երդուան առ դան թի ձը
մարտուք և ոչ առեաց նմա .
՚ի պաղոյ որուլայնի նր նատու-

ցանել յաթու նր :

Ուրի պահեցեն որդիք քո զօ-
լէնս իմ , և զմկայութիս իմ ,
զրը ուսուցից նոցա :

Ուրի նց նատցին յանխեանս
յանխենից յաթու քո :

Հաճեցաւ տէր ընդ միօն .
և ընսրեաց բնակիլ ՚ի նմա .

ասէ՝ այսէ հանգիստ իմ յաւի
տեանս յաւիստենց ։ ՚ի ամս
բնակեցայց՝ զի համեցայ
ընդ աս :

Օ որս սորա , օրհնելով օրչ
նեցից ։ և զաղքաստ սորա
լցուցից հացի՛ :

Երեցանց սորա զգեցուցից
շիրկուի . և սէք սորա ցնծաւ
լով ցնծ ասցեն :

Կնդ ծագեցից եղջիւր ՚ի դա
ճիթ . պատրաստ արարից ըլ
ճրագ օծելոյ խմ՛ :

Ո շամեաց սորա զգեցուցից

զամօթ . այլ ՚ի վը նր ծաղկես
ցի սրբութի իմ :
Փառք հօր և Արտայ և
Հոգւոյն սրբյ :

Ա յժմ և միշտ և յաւիսեա”:
Ա չ քարշեացէ Սարկաւագն :
Ե մաս խապալութեան զոր
աղաւեսցուք :

Խնդրեացուք հաւատով միա
բանութ ՚ի տէ . զի զոլորմուն
գնորհսիւր արասցէ ՚ի լումեր :
Ա մենակալ տղ ած մեր կե
ցուսցէ և ոլորմեացի :
Ա ասացեն երկոտասան ՏՇ ուշը
մեայ :

Ա յոր հոյարեցի օկրոսից ա՞ զոր
Ա սուրբ առաջաւութեա

“Քրիստոս գառն անմեղ՝ սիրով որ սու մեզ, գայ ՚իմահ խաչի •
Հօրն իւր շնորհացել առ հաշտիլ ը մեզ, պատարագ մատչի :

Ղազբ
առանձնական՝ Պա-
տարագիչ Բահնայ-
ին, յառաջ քան ըս-
դցեսաւորիլ:

ԵՍ ԶԼ ԱՅՍՈ ԱՐՎԵՇ ՀԱՅԳԵՐՉ
ՏԵՐ ՄԵՐ ԵԿԱՅԻՇ ՔՐԵՍՈՍ Ա-
անձառելի խոնարհութե՛ք յերկրի երևեցար և ընդ մարդկան
շրջեցար: Այ եղե՛ք քահանայապէտ յաւիտենվից լսաւ կարգին
մելքիսեղեկի՝ և զարդարեցեր զեկեղեցիք որ նր: Ճէ՛ք ամե-
նակալ՝ որ պարզեցեր մեզ զնոյն դերկնային համդերձ զդե-
նուլ, արժանի արա՛ և զիս ՚ի ժամուս յայսմիկ զանավիտան
ծառայսքո: որ համորձակիլմ և մերձենամ ՚ի նոյն հօգեւոր

Ե

պաշ

պաշտօն փառաց քոյ : Արդս
զի զամ ամբարշոտիս մերկա
ցայց՝ որ է հանդերձ պղծուեն .
և զարդարեցայց լուսով լքոյ :
Ինկեա յինէն զըսդիս իմ , և
թօժավիեա զյանցանս իմ .
որպէս զի արժանի եղէց հան
դերձեալ լուսոյդ առ ՚իքէն :
Շնորհեա ինձ քահանացա
կան փառօք մտանել ՚ի պաշ
տօն սրբուեց քոյ , ը այնոսիկ
որք անմեղութք պահեցին
զպատուիրանս քո : Օ ի և ես
պատրաստ գտայց երկնաւոր
առաջ սաստիդ ընդ իմաստուն
կուսանսն . փառաւորել ըզ
քեզ քն՝ որբարձեր զմելը ա
մնեցուն : Օ ի դու ես սրբ
բութիւն անձանց մերոց . և
քեզ բարերարիդ այ վայելէ
փառք՝ իշխանուի և պատիկ ,
այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յանխունից . ամէն :

Եւ մատուցեալ Ասդիան ագուենքն
զեւուայեն նաև զհանդերձսն՝ ասէ
լով : Են ևս խաղաղուեց զար աղաչես
ցուք . ընկար , կեց և " :
Քահանյն , Օքնուի և փառք հօր և :

Եւ յետ օրհնենք գլուխ յառաջ
շխցն ՚ի գուշան ,
և ասացի :

Ի Բ Տ Ւ Յ Ի
սաղամարտ փըր
կութե ՚ի գլուխ
իմ , պատերազմիլ ը զօրութիս
թշնամույն . Շնորհօք տն մե
րոյ մի քի : որում վայելէ " :
Վապիին :

Օ գեցո՛ տէր ինձ հանդերձ
միրկուե և պատմուճան ուրա
խուե . և շուրջ պատեա զուես
տովս փրկութե . Շնորհօք :

Գուռույն :
Շուրջ պատեսցէ կամար հա
ւասոյ զմէջս սրտի իմոյ և
մոսաց . և շիջուացէ ՚ի տմանէ
զիորհուրդս աղտեղիս : Եւ
զօրութի շնորհաց քոյ յամժամ
բնակեսցի ՚ի սոսա . Շնորհ :
Բազգանին :

Տուրտի զօրութի ձեռուին իմոյ ,
և լուա՛ զամ աղուեղուիս իմ :
Ոն զի կարօղ լինցիմ աղասա
չորել քեզ անախառութեմք
հոգւոյ և մարմնոյ . Շնորհ :
Աւրարին . և Ա ակասին :
Օ գեցո՛ տէր պարանոցի իմոյ

Ղ զար

Բահանայն :

Ծնկալտէր զարշաճանս մեր :
Խոստովանիմ առաջի այ, և
սբուհւոյ ածածնին, և ա-
ռաջի ամ սրբոց, և առաջի
ձեր հարք և եղբարք, զամ
մեղս զրո գործեալեմ : Ի ան
զւ մեղայ խորհրդով, բանիւ,
և գործով, և ամ մեղօք պոր
գործեն մարդիկք : Ա Եղայ,
մեղայ : Ա զաճեմ զձեզ՝ խընդ
բեցէք վն իմ յայ զթողուի :
Պատսախանեսցեն ոք մերն են:
Ողովմասցի քեզ ած հզօնն և
թողուի չնորհեսցէ ամ յանցա
նայ. քոց, անցելցն և այժ
մուս . և յառաջակայէն փր
կեսցէ . և հաստատեսցէ յամ
գործս բարիս : Ի չ հանդուս
ցէ զքեզ ՚ի հանդերձեալ
կեանսն . ամէն :

Պատսախանեսցէ և ինքն :

Ա զամեսցէ և զձեզ մարդա
մէն ած, և թողցէ զամ յան
ցանս ձեր . տացէ ժամանակ
ապաշխարելց և գործելց լու
բարիս . ուղեսցէ և զառաջա
կայ կեանս ձեր չնորհօք սբ
է հոդ

զարդարութի : Ա չ սրբեա
զմիրտ իմ յամ աղուղութի
մեղօք . և նորհօք :

Ա ափորտին, այսինքն՝ Շ ուրջառին:
Տ ողովմութիք քով զգեցո
ինձ զգեաս պայծառ . և պա
ըրապեա ընդդէմ ներդործու
թեան չարին : Օ կ արժանի
եղից փառաւորել զքո փա
ռաւուորեալ անունդ . և նոր "

Յ ետ զգեստաւորելց սրբազն
զգեառուքն՝ ասէ :

Հ նծասցէ անձն իմ ՚ի ար, զի
զգեցոյց ինձ հանդերձ փրկու
թեան և պատմուձան ուրա
խութեան . իբրւ փեսայի եղ
ինձ պասկ . և ոռզ զարան
զարդու զարդարեաց զիս .
և նորհօք ան մերոյ յի քի : ո :

Ա յետոյ եկեսցեն առաջի սրբոց սե
զանցն : Ա չ բահանայն բանացէ ըլ
ձեռս իւր ասելով Ա մն ին . կցրդ :

Ա չ ասցից սրբութ զձեռս իմ :

Սարկաւագն . փոխ :

Ա աստ արան ինձ ար . զի ես :

Բահանայն :

Ա սրբուհւոյ ածածնի :

Սարկաւագն :

Ա բ զածածնին և զամենայն :

Հոգւոյն, հջորն և ողորմածն։
և նմա փառք յաճիննա ամեն։

Դապեսն։

Յիշեսցիր զմեզ առաջի ան-
մահ Պառխն այ։

Քահանայն։

Յիշեալ միջիք առաջի անմահ
Պառխն այ։

Դապեսն։ Աչ, զթ գով։ Գով։

Մշաղակեցէք առ տղ ամեր։
Ասրկաւագն քարոզէսց։

Մբ եկեղեցեաւս աղաջւս։
Քահանայն։

Ի մէջ տաճարիս և առաջի
ածընկալ և պայծառացեալ
որ նշանացս և պէ տեղւոյս
խոնարհեալ երկիւղիւ երկիւ
պագանեմք, զոր և զիրաշալի
և զյաղթօլ զտէրութիւն քո
փառաւորեմք, և քեզ մասու-
ցանեմք զօրհնուի և զիառաւ-
ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սբէյ.
այժմ և միշտ և յաճիստեանս
յաճիստենից ։ ամեն։

Քահանայն դարձեւ ասասէ սաղմու-
նիր, հորդ ։ Աշակելութիսորանն։

Մտից առաջի մեղմոյց այ։
Սարկանագն, փոխ։
Վաս ալա՛ ինձ ած, և իրա՛։

Սարկանագն քարոզէսց։
Եւ ևս խաղաղութեան զտը
աղաջեսցուք ։

(Օքհնեսցուք զիմայը տն մերց
յի քի ։ որ արքանի արար
զմեզ կալ ՚ի տեղւոյս փառա-
բանութեն, և երգել զերգ-
հոգեղողա ։ Ամենակալնոր ։

Քահանայն։
՚յարկի որբաւուն և ՚ի տեղւոյս
փառաբանութեն ։ Տրեշտակաց
ընակարանիս և մարդկան քա-
շարանիս, առս ի ածընկալ
և պայծառացել նոր նշանացս
և նոր տեղւոյս՝ խոնարհեալ
երկիւղիւ երկիր սպագանեմք.
զոր և զիրաշալի և զյաղթօլ
զտէրութիւն քո օքհնեմք և փա-
ռաւորեմք. և քեզ ը երկիւնաց
ին զօրմն մասուցանեմք զօրհ-
նութիւ և զիառաւ ը հօր և ը
հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և միշտ
և յաճիստեանս յաճիստենից ։
ամեն։

իսկ թէ եպիսկոպոս լմնիցի խորհրդա-
ծուն, ածցէ ՚ ի վեռայ լսնացից զպա-
տաւակն եւ միտոքոնն: իւշ մասաւացեալ
առ ընծայարան սեղանոյն, և ՚ի ծուռնկո
անհետալ յորդահոս արտասանք լուռ և
անմոռնեց ասասցէ գաղօթմա առ որ
Հոգին տնօրինիւ գործոյն:

ԱՅՀ ԿՐԻՏՈՒ Ն, ԵՐԻ ԽՈՎՈՅ:

ՄԵՌՆ ԱԿԱԼ

բարերար և
մարդասեր ած
բոլորից: յօրինող երեւութից
և աներեւութից: փրկող և
հաստատող: խնամօղ և խա-
ղաղաբար, հօր հջօր հոգի: :
Հայցեմք բազկաստարած մաշ
թանօք, գոչմամբ հեծու-
թեան՝ յանդիման եղեալ
քեղ ահաձորիդ:

Ա սատչմք մեծան դոլութի,
ասատիկ երկիւղին՝ մատու-
ցանելնախ զբանական զայս
պատարադ՝ քում անզնին
տէրութեալ, իբր աթոռաւէցի
իսաւակցի և արարչաւէցի
հայցենի անկապուտ պա-
տուցի, և քննողի ծածկու-
թեան խորաց խորհրդոց ամե-
նակատար կամաց հօրդ եմ

Բ.

մանուելի՝ զքեղ առաքչի,
վրկչի և կենդանաստունի և
արարչի ամենայնի:

՚ ի ճեռն քոյ ծանուցաւ մեղ
երրեակ ամձնաւ որունի միաւ
նական ածուեղ: յորոց մի և

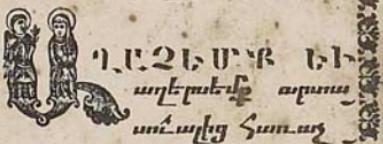
դու ձանալիա անհաս:

զէւ, և ՚ի ճեռն քոյ առա-
ջնքն նահասպետական տոհմին
շառաւէիդք՝ տէսանօղք անուա-
նակոչեալք, զանցեալքն և ըշ-
գաղոցն, զեղեալքն և զոչ
գոյացեալքն, անստուերա-
բար բարիւառու բանի վերա-
պատմեցին:

Հոգի այ բարովեալ զքեղ
մովակսի, որ ՚ի գնայն քոյ ՚ի
վերայ ջրոցն՝ անապարագիւր
գորութի, ահեղ շընարկու-
տածոյակամաւ՝ թեւապոր-
իսի պաշտպանողորէն՝ գթա-
միլել՝ ՚ի ծնունդս նորոգմ՝ զա-
նալնին խորհերդ ծանուցեր:
Հոր կերպարան օրինակութե-
նախ քան զիառուցանել ըն-
լոյծդ մածուած վերջնում
վարագութի, յօրինեցեր կո-
թ լու

րող տիրապն զբովանդմկ բնու-
թիւնս ամենից բնաւից բոլո-
ւոց գոյից ամ էից՝ յանէից։
Իւ առեղծանին ՚ինորոգուի
յարութե ամ եղեալքս առ ՚ի
քէն յայնմ ժամանակի, որ է
օր վերջին՝ այս կենցաղի, և
օր առողին՝ երկրին կենդանեց։
Իւ զ հնաղանդեցաւ միութ-
կամացն որպէս հօրն իւրում,
ազգակիցն քո՛ է ակիցն հօր՝
անդրանիկն որդի ։ մերով
կերպիւ զքեղ աւ ետարանեաց
ճշմարիտ ած՝ հաւասար և հա-
մագոյ հօր իւր հջորի ։ և զառ
՚իքեղ հայոցուին՝ անքաւելի
քարողեաց ։ և իւր զածա-
մարտից զ՚իքէն հետառեցն ըզ
չարաբանական բերանան կար-
կեաց ։ լու զիւրն շնորհեաց
արդարն և անարատն՝ գտիցն
ամի ։ որ վասն մեղաց մերոց
հասնեցաւ, և յարեաւ վասն
զմեղ արդարացուցանելոյ ։
մա վառք ՚իձեռն քոյ, և
քեղ բարեբանուի ընդ հօր
ամենակալի, յաւիտեանա յա-
նիտենից ։ ամէն :

Դարձել կրկնեացի ՚ի նոյն կարդ բա-
նի, միւնք վնտահութին վերսահայե-
ցողութե լուսոյ հրաշապէսազգեալ
այսանեացի ։ անետարաննել վերսախին
զկոկին խաշաշութին ։

Ա. Ա. Զ Ե Մ Յ Ե Տ
աղելսաւելք արտա-
սուալց հառաջ
մասին յամ անձնէ՝ զիսաւա-
ւորեալ արարչութին՝ անեղծ
և անտուղծ անժամանակ հո-
գւոյդ գթածի, որ բարե-
խօսդ ես վն մեր յանմուռնէ
հեծուիա՝ առ ողորմածդդհայր։
Որ զբան պահես, և զմեղու-
ցեալն մաքրես՝ և տաճակա-
կազմես կենդանի և կեցուցէ
կամաց բարձրեալդ հօր ։
Ո Ր Դ ՝ աղասաւա զմեղ յամ ան-
մաքուր գործոյ, որ ոչէ համայ
քումդ բնակուե ։ և մի՛ շիջցին
առ ՚ի մէնջ լուսոյդ շնորհեաց
փայլնունք ՚ի տեսականացս ա-
չաց խնասաից ։ վն զի զքեղ ու-
սպէ միանալ ՚ի մեղ ՚ի ձեռն
արօթից, և ընալիր վարուց
ինկելոց ։

լ, և քանզի մինդ յերրողդու-
թենէդ պատարագի, և միւսու-
թնդունի՝ հաճեալ ընդ մեղ
հաշտարար արեամբ անդրան-
կի իւրոյ . խակ դու ընկալցին
զմեր պաղաստանն, և յարդա-
մեացիս զմեղ օթեվանս պատ-
ականս ամ պատրաստութ՝ ՚ի
վայելման ձաշկման երկնամոր-
գառինդ, առանց պատժոց
դաստավարատութե՛ ընդունիլ
շայս անմահացուցիչ մանա-
նայս կենաց նորոյ փրկութե՛ :
՚ի հաշեացի ՚ի հրոյս յայս-
մանէ գայթակղութս մեր, ողջ
մարդարէին կենդանամիսարցի
կայծակամբն՝ ՚ի ձեռն ուն-
լեացն մատուցման . զի յամի-
քոյդ քարողեացի գթութի՛,
ողջ որդւոնին պարագա-
րութի՛ . որ զանառակ որդին
մերձեցոյց ՚ի հայրենի ժա-
ռանդութին, և զպունիկան
յառաջեցոյց յերկնային ար-
քային՝ արդարոցն երանւե՛ :
՚ի յո՞ւ, որ այո՞ւ, և ես մի եմ՝ ՚ի
նոցանէ . և զիս ընկալ ընդ-

նուին իբր մարդասիրութեան
կարօտեալ մեծի, շնորհօք քո-
ապիեալ, զարեամբ քի սու-
ցեալ :

Օի յայսմ ամի յամում ծա-
նիմք քո ածութի՛ ը հօր փա-
ռամորել համապատութաբար,
՚ի մի կամ և ՚ի մի իշխանութ-
գուլս թեան :

՚ի Զայս :

Օի քո՛ է գթութի՛, և կարո-
ղութի՛, և մարդասիրութի՛,
զորութի՛ և փառք յաճիստեանս
յաճիստենից . ամէն :

Շայս յարուցեալ եկեցիտ առ ընծայա-
րան աշշանին ; առ որ մասուցի ՚ի ՚ի ՚ի
խասարփանագն զ՛ի, չխարնի . Օ որառել
Ռահանայն դիցէ ՚ի մաղղնայն . ասելուլ :

՚ի շաստակ մերոյ յի քի՛ :
Եւ ասեալ զգինին արկցէ խաչանիշ
՚ի սիկին . ասելով :

Յաղագս միշատակի փրկա-
գործ տնօրինութե մն պա և

փրկէլն մերոյ յի քի՛ :

Եւ ասացէ զլոթու Յօհաննու
Ասկէբէրանին, ՚ի ծածուկ :

Տած մեր՝ որ զերինամոր-
հացդ զտը մեր յս քն զկերա-
կուրդ ամ աշխարհի , առա-
քեցել փրկիչ և կեցուցիչ և
թա բա

լուրերար՝ օրհնել և սրբել
վզմեղ, ինքնին դու ար օրհ
նեա և այժմ զառաջադրութա
զայս : Ինկալ զառ յերկնային
քո սեղանոր : Ոչիշեա ողպէս
բարերար. և մարդասէր զմա
տո ցողս, և վասն որոց մա
տո ցանի : Ան զմեղ անդա
սապարս պահեա ՚ի քահա
նայագործութ ածային խոր
հըզոց քոց : Օի սբ և փա
ռաւնոր է ամենասպատիւ մ.ծ
վայելլութի փառացդ հօր և
որդւոյ և հոգւոյդ սբէ, այժմ
և միշտ և յաւի՛ :

Եւ պրօեսէ, առելլ Ասղմոն դր:
Տագաւորեաց : Հասաւ
աւայ : Միբարձան : ՚ի ձայ
նէ : Աքանչելի : Տան քում:
Եւ խաչինքեաց երից ասելով:
Հոգին սբ եկեացէ ՚ի քեղ.
և զորութի բարձրելցն հունանի
լիցի ՚ի վերայ.քոյ :

Եւ որկցէ զատւնին առելով:
Կառնկ մասուցանեմ առաջի
քոյ քա՞ բու րումն հոգւորա
կան : Ինկալ ՚ի սբ՝ յերկնային
և յինանալի քո մասուցարանդ

՚ի հոտ անուշից : ՚ու աքեա
առ մեղ փոխարին զնորհս և
զպարգես հոգւոյդ սբէ : Ան
քեղ մասուցանեմք զփառու
ը հօր և լու հոգւոյդ սբէ, այյ՛:
Եւ ազա ինկելով ՚ի մշ եկեց ոյն
իցե հանդէ քասրկեցն, և դարձել
էցէ ՚ի վեր, և ըրից երկրպագեալ
հոմբութ սբէ զուղանն : Ան և ակա
սարկանագն կայել ՚ի մշ եկեց ոյն,
ձայնեսցէ :

(Օրհնեա տէր :
Եւ ՚ի քահանայն ասացէ
՚ի Զայն :

Օ Հ Ն Ե Ա Ւ Ա Լ
թագաւորութիւն
հօր և որդւոյ և
հոգւոյն սբէ, այժմ և միշտ՛ :
Եւ սկսանիցին ՚ազիքն ժամանուառ
պատճշի ամուրն : Եւ յանարտիւն
ձայնեսցէ ՚ախսասրբանագն :
Եւ ևս խաղաղութ զնոր առա
շեցուք ընկալ, կեցու և ո՛ :

(Օրհնեա տը :
Եւ ՚ի քահանայն ասացէ ՚ի Զայն :
(Օրհնութի և փառք հօր և
խաղաղութի ամենեցուն :
Դու ՚ի լնդ հոգւոյդ քո՛ :
Ան ՚ Սասուծոյ երկրպա՛ :
Դու ՚ Ուաջի քո տէր :

իւ Քահանայն ասացէց ՚ի Հայու:

Տած մեր՝ որոյ կարողութիւն
անքնին է, և վատքը
անհասանելի . որոյ ողորմութիւն
անշտիէ, և գթութիւն անքւն:
Դու ըստ առաստ մարդ ասիրենդ
քում, նայեաց ՚ի ժողովուր-
դը քո՝ և ՚ի տամարա այս նը :

Ա արա ընդ մեզ և ընդ ա
զօթակիցս մեր՝ առատապէս
զողորմութիւն քո և զգթուի :

Օ ի քեզ վայելէ փառք՝ իւ-

խանութիւն և պատիւ, այս:

Ա սկանիցին ասս ՚ապիքըն Ապղմու

և արական ըստ պատամին: ՚իւ մինչ

նու երգիսեն, ՚Քահանայն ասացէ

զարթս ՚ի ծածուկ:

Տած մեր՝ կեցո՛ զժողո-
վուրդս քո և օրհնեա-
զժառանդուխ քո զըստմն
եկեղեցւոյ քո պահեա՛: Աըր-
բեա՛ զսոսա որք ողջունեցին
պիրով զվայելուի տան քոյ:

՚իւ զմեզ փառաւորեա՛ ած-

ային զորսութիւն քով. և մի-

թողուր զյուսացելս ՚ի քեզ:

Օ ի քո՛ է կարողութիւն զօրուի

և փառք յաւի՛:

Ուաղղութիւն ամենեցուն:

Որ հասարակաց զայս և միա-
ձայն մեզ ամենեցուն ուսու-
զեր աղօթել. և զերիուց և
զերից միաձւյնելոց յանուն
քո զինդրուածս պարզել
խոստացար: ՚իու և այժմ
զծառայից քոց զինդրուածս
առ ՚ի յօդուտն կատարեա.
Հնորհելով մեզ յայսմ յաւի
տենիս զգիստութիւն քումը
շշմարտութեն, և ՚ի հանդեր
ձեան զիեանան յաւիստենս
կանս պարզելով: Օ ի բա-
րերար և մարդասէր ես ած
և քեզ վայելէ փառք՝ իշի՛:

՚իւ ՚ի փառք տալն դպրաց, երկիրաստ-

ցեն առաջի բեմն ամենէքեան: ՚իւ

՚Քահանայն երկրպագելով սեղանոյն,

ասացէ զարթս ՚ի ծածուկ:

Տած մեր՝ որ կարգեցեր
յերկինս զդասս և ըդ
զինուորութիւն հրեշտակաց և
հրեշտակապետաց ՚ի ապասս
և որութիւն փառաց քոց ։ արա
այժմ ը մուսս մեր մոսանել
և սբց հրեշտակաց, և լիմիլ
պաշտօնակից մեզ և փառարա
նակից քում բարերարուեդ:

Եղ

Դ ջոյն:

Օկ քու է կարողութիւն, և
զորութիւն, և փառք՝ յահիւ
տեանս + ամեն:

Այս համբաւը եցեն զսեղանն: և
Սարդանագուեն զուշեցեն:

Պրօսիտում:

Այս Սարդանագաց մի ուն բարձրաց
ցուցէ զԱչետարանն պէ:

Այս կամիքն ըստ խորհրդոյ առուրն
եքցեցին զԱրեքզրեանն:

Այս ած, սբ և հզօր, սբ և ան
մահ + որ խաչեցար". և այլն:

Այս համայն զցյ սին ասացէ

"Ճածուկ:

Ասբ՝ որ Խառըս հան
գուցեւ ևս, և երեք
սրբեան ձայնիւ սերօբէք
դավին զքեզ և քերօբէք փա
ռաքսմեն: և ամ երկնային
զօրութիւք քեզ երկիրպագա
նեն: Ու ՚ի չդոյէ ՚ի դոյ ածեր
զամենայն արարածու: Ու ա
րարեր զմարդն ըստ պատկերի
քում և նմանութեն: և ամ
շնորհիւ քով զնա զարդարե
ցեր: և ուսուցեր խնդրել
զիմանութիւն և զգօնութիւն:

Այս ոչ անտես արարեր զմե
զուցեան: այլ եղեք ՚ի վերայ

նորա ապ շխարութիւն փրկութե
նի արժանի արարեր զմեզ
զուաստացեալ և զանարժան
ծառայսքո ՚ի ժամնուս յայր
միկ, կալ առաջն փառաց
սրբութեն սեղանոյ քոյ, և
զօրինութոր երկրպագութիւն և
զփառաբանութիւն մատուցա
նել քեզ: Ուս որ՝ ընկապ' ը
իբերանոյ մեղաձորաց զե
րեքսրբեան օրհնութիւն: և
պահեա՛ զմեզ քրյին քաղց
ըութենիք: Ուսոյ մեզ զամ
յանցանս մեր զփամոյ և զա
կամայ: Արբեա՛ զնոգի՛ ըլ
միսա և զմարմինս մեր: և
շնորհեա՛ ՚ի սրբութեն պաշտել
զքեզ զամ առուրս կենաց
մերոց: Քարեխօսութեն սրբու
հոյ ածածնին և ամ սրբոց
քոյ, որք յաճիստենից քեզ
բարեհամոցացան: Օկ սբ
ես որ ած մեր: և քեզ վայե
լու փառք ՚ի շխանութիւն և պա
տի՛, այժմ և միշտ և յաճի
պեսմա յաճիստենից: ամեն:

Ժդ

Պատրիքն :

Եւ ընդ հոգ ոց քում :

Սարփանագն :

Երկնեղածութե լու արուք :

Սարփանագն :

Աբբոյ Աչետարանիս որ ըստ

Մատթեոսի :

Գաղթը :

Փառք քեզ տր ած մեր :

Սարփանագն :

Պատումէ :

Գաղթը :

Մաէ Աստրածած :

Եւ Սարփանագն ընթերցից շլուշ

ապրան սուրբ : Եւ յաւարտանն

ասասցեն Ամեներեան :

Փառք քեզ տր ած մեր :

Եւ ապա ասասցեն զիմիական Ղայ

և անութին ի ըման :

Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա.

Դիմի ած հայր ա-

մենակալ, յարս

լին Երկնի և Երկլի, Երևե-

լեաց և աներևութից :

Եւ Դիմի տր յն քայլին այ,

ծնեալն յայ հօրէ միածին .

այսինքն յէութենէ հօր :

Եւ յայ լոյս ՚ի լուսոյ ած

չշմարիտ, յաստուծոյ չշմար

տէ ծնունդ, և ոչ արարած :

Եւ ՚ի յայ

Ապա ձայնեացէ :

(Օ) Ընեաւ տէր :

Եւ ՚ի բնայն զոյք քարոզեցն, բազկա

ապրած ասասցէ զ Աշոթս, ՚ի ծածուկ :

Տ ած մեր՝ զբաղկատա-

բած բած բաշանա ծա-

ռայրից քոց վերնկալցիս, և

ողորմեացիս ըն մեծի ողորմուե-

քում: Օ դժուի քո առա-

քեա՛ ՚ի վերայ մեր և ամ ժու

շուլդենս՝ որք ակն ոնին առ

՚ի քէն առատ ողորմուեդ:

Եւ եադի Զայն: աս զ սուր

Օ ի ողորմած և մարդասէր

և ած դոյլ, և քեզ վայէ՛:

Եւ ապորիկ՝ երկպատեացէ սէ զա-

նցն ՚ի անանայն, և եկետ նոտոցի յաս

տիճանն:

Եւ սկսանիցին գպիքն սաղմն ըն խոր-

հուց առաւըն. և ընթերցիցին դիկոս

մարդարէ ակնան և զառաքէ լակնան:

Եւ զնի արէրտիպ, ըստ ցուցանելոյ

ընթերցուածոյն:

Եւ յաւարտանն, Սարփանագն ձայ-

նեացէ:

(Օ) Ծիւ :

Բահանայն գարձի և խաչակնքեացէ

՚ի վերայ ժողովրդեանն, ասէլով:

Խաղաղութի ամենեցուն:

Այն ինքն՝ ի բնուու հօր՝ որով
ամ ինչ եղեւ յերկինս և ՚ի վր
երկրի, երևելը և աներեւ
ոյթք: Որ յաղագս մեր մարդ
կան և վն մերց փրկութեան
իջեալ յերկնից մարմնացան,
մարդ ացան, ծնաւն կատարել
լսպէս ՚ի մարդանայ սրբոյ
կուսէն հոգւովն սրբով:
Որով է առ մարմնն հոգի և
միտք, և զամոր ինչ ՚ի մարդ,
ճշմարտապէս և ոչ կարծեօք:
Դարչարել, խաչել, թաղել,
յերրորդ առուր յարուցեալ.
Եւեալ ՚ի յերկինս նովին մարմ
նովն նատան ընդաշմէ հօր:
Գարցէ նովին մարմնուն և
փառօք հօր, ՚ի դատել զին
դանիս և զմեռելս: Որոյ թա
գան որուեն ոչ գոյ վախճան:
Հաւատամբ և ՚ի սբ հոգին
յանեղն և ՚ի կատարեան:
Որ խօսեցան յօրէնս և ՚ի մար
դարէս և յաւետարանս: Որ
էջն ՚ի յորդանան՝ քարողեաց
զառաքեան, և բնակիցան ՚ի
սուրբան:

Բ

Հաւատամբ և ՚ի մի միայն ընդ
հանրական և առաքելական
եկեղեցի: ՚ի մի մկրտութի,
յապաշխարութի, ՚ի քանութի
և ՚ի թողութի մեղաց: ՚ի յա
րութիւն մեռելց: ՚ի դա
տաստանն յաւխտենից հոգ
ոց և մարմնոց: Յարքայութին
երկնից, և ՚ի կեանան յաւխտե
նականս:

Խակ որք ստենն էր երբեմն
յորժամ ոչ էր որդին: կամ
էր երբեմն յորժամ ոչ էր ոք
հոգին, կամ թէ յոչէից եղեն.
կամ յայլմէ էութենէ ասեն
միկ զորդին այ, և կամ զըր
հոգին, և թէ՝ փոխիսելը են
կամ այսպյելը, զայնպիսին
նզոմի կաթուղինէ, և առա
քելական նր եկեղեցի:

Այս կուսանորչն ասացեալ:
Խակ մեք փառաւորչեսցուք որ
յառաջ բան զայնիսեանս.
Երկիր պատմանելով սիէ Երրոր
դութեն և մի ածութեն հօր
և որդոց և հոգւոյն սրբոյ.
այժմ և միշտ և յա"

Թղ

Սար

Ասրիաւաղն քարոզեսէ ձայնիւ :
Ա և ես խաղաղուն զնը աղա" :

Դավթը :

Տէր ողբամեա :

Ասրիւգն :

Ա և ես հաւատով աղաջես" :
Ա ինչ նոքա երդիցէն, ՚ի հաջնյա ասաս
ցէ զիշօթս ՚ի ծածուկ :

Տէր մեր և փրկիչ յն քն" որ
մեծդ ես ողբամութիւ ,
և առաստ պարզեօք բարե-
րարութից : Որդու քոյն կա-
մաւ ՚ի ժամուս յայսմիկ համ-
բերեցեր չարչարանաց խաչի-
և մահու յաղափս մեղաց մե-
րոց : Ա պարզեցեր առա-
տապէս զպարդես հոգւոյդ
որբոյ՝ երանելի առաքելոցն :
Հալըրդս արա և զմել տէր՝
աղաջեմք զքեղ՝ ածային պար-
զեացդ , թողութե մեղաց
և ընդունելուն հոգւոյդ ո՞յ :

՚ի Զայն :

Ա զ արժանաւորք եղիցուք
զոհութ վաստան որել զքեղ
ընդ հօր և ընդ որ հոգւոյդ .
այժմ և միշտ և յամի" :

Խաղաղուն ամենեցուն :

զ.

Խաղաղուն քոլ քն ՚ի կուկէ
մեր՝ որ ՚ի վերէ քան զամ
միտս և զբանս , ամրացն ըզ
մեզ և աներիլիւշ պահեա
յամ չաւ : Հաւատարեա
զմեզ Շմբիս երկապակուս
քո՝ որք գողւով և ճշմար
տութ քեզ երկիր պատանեն :
Ա զ ամենանբ երրորդու-
թեղ վայելէ վարք :

(Օ) Ծնեալ տը մեր յն քն :

Մէն :

Ասրիաւագն :

(Օ) Ծնեալ տէր :

՚ի հանայն խաչակնքեսէ ՚ի կը ժո-
ղովդեանն . ասելուն ՚չայն :

Տէր ած օրինեացէ զամենե" :

Յէտ այսորիկ Պատրիքամասոյցն է թէ
եպիպու լցէ, ՚ի բաց հանցէ զեմի փորոնն :

Արէ . Սաղմոս ասացէք առ այ :

Դավթը ասացէն շԱրբասացութիւն
ըստ խորդոյ աւուրն :

Արէ . Ա ոք յերախայլց :

Դավ . Վարսին առունական :

Ա գնասայն խնկարկելով առ սր
խորհուրդն :

Արէ . Հարկու եհար զլոն" :

Դավ . Ա ցնծայնս ուղ հըս" :

Ա ապա եղանակեացէն :

Արք զքրօբէիցն :

Ժէ

Վաս

Աղա կ Սպարկանագոյն վերաբերից
սրբազն հոյն՝ և անմահուե բաժակին
ի սրբ օքանն է ի մինչ նը երդիցէն՝
Քահանայն խոնարհէ սոյի առաջի սրբ
սեղանյն, և խորհրդաբար արօթեա
ցէ յի ծածուկ:

Ա' չ ոք արժանի է յըսեռնե-
լոց մարմնաւոր ախտիւք
և ցանկութ՝ մատչիլ ի սեղան
քր, կամ սպասաւորել արքու-
նական փառաց քոց ։ քանդի
սպաշտել զքեզ մ՛ծ և ահա
ւոր երինաւոր դորութեցդ-
իսկ է ։ Այսայն վասն անշատի
բարերարուե քոյ՝ անսպարա-
զըրելի բանդ հօր, եղեր
մարդ՝ և քահանայապետ մեր
երեւեցար ։ Ա՛ իբր տր ամե-
ւեցուն՝ այսմ սպասաւորուե
և անսրիւն զենման՝ զքահա-
նայութի աւանդեցեր մեղ ։
Ա ս զի դու ես տր ած մեր՝ որ
տիրես երինաւորաց և երկրա-
նորաց ։ Որ ՚ի վը քերօթեա-
կան ամթուոյ բաշմիս ։ սերո-
բեկց տր և թագաւոր խորա-
կիլ ։ Որ միայն ոք ես և ՚ի
սբս հանգուցեալ ։ Ա շաշմ
զքեզ միայն բարերար և

հեշտալուր ։ նայեա յիս ՚ի մե-
ղոցնել և յանպիտուն ծառայո-
քո ։ և սրբեա զնոգի և ըլ-
միսու իմ յամ պղծուէ չարին ։
Ա՛ բանականացո՛ զիս զօրու-
թեամբ ոք հոգւոյդ՝ որ զքե-
ցեալ եմ զքահանայականս
շնորհ, կալ առաջի սրբոյ մե-
ղանոյս և քահանայագոր-
ծել զքու անազատ մարմինոց
և զպատճական արիւնդ ։
Քեզ խոնարհեցուցեալ ըզ
պարանոց իմ, մաղթեմ ։ մի
դարձուցաներ զերեա քոյ յի-
նէն ։ և մի մերժեր զիս ՚ի
ծառայից քոց ։ Ա՛ արժանի
սրա մատուցանել քեզ զըն-
ծայս զայս յինէն ՚ի մեղո-
ցեալ և յանարժան ծառայից ։
քումնէ ։ Ա ս զի դու ես
որ մատուցանես և մատչիս և
ընդունիս և տաս, քն ած մեր ։
Ա՛ քեզ փառս մատուցա-
նեմք հանդերձ անակիզըն քոյ
հարբեգ՝ և ամենասուրբ և
բարերար հոգւովդ ։ այժմ և
միշտ և յաւլի՛ ։

բայց նշխաղի յիւ

լու ընծեքն վերաբերեացին ՚ի սեղանն :
լու Քահնյան խնկարիեացէ ՚ի վր սեղանն :
լու ընշանց զմուռն ասելուի :
ու ացից պրուռ թէ զմեռս " :
Արկանագքն :
լու ևս խաղաղուե զտր ա " :
լու ևս հաճատով և ար " :
Ո՞նչ նոքա քարովիցն , Քահնայն
բաղկանածած աշխեացէ ՚ի ծածուկ :

ԼՐ ԱՄԱՍԱՒՆԾ
զօրուեց՝ և արարիչ
ամ լինելութեանց .
որ յանէութենէ զինաւս ՚ի
ցուցակութի ածեալ դոյա
ցուցեր : Ար և զմերս զհո
ղեղէն բնութիս պատուեալ
մարդափրապէս , այսպիսի
ահանոր և անպատում խոր-
հրդոյ կարդեցեր սպասա-
ըորս : Դու տէր՝ որում պա-
տարագեցք զպասարագիս ,
ընկալ առ ՚ի մէնջ զառաջա-
դրուիս զայս , և աւարտեա-
զա ՚ի խորհրդականութիւն
մարմայ և արեան միաձնի քըյ :
՚ի բեղ թողուե մլզաց պար-
գևեա ձաշակողաց զայց
զայս և զբաժակ :

՚ի Զայն :
Շնորհք և մարդափրութք
ոն մերոյ և փրկչին յի քնի :
ընդ որում քեզ հօր՝ միանդա
մայն և հոգւոյդ սբյ վայել-
փառք՝ իշխանու " :
Կաղաղուի ամենեցուն :
Դու . լու և հոգւոյդ քում :
Ար . Վառուծոյ . Երկլըրզա " :
Դու . Վոաջի քոյ տէր :
Ար . Աղջոյն տուք միմեանց " :
Դու . Հի մէջ մեր յայտնէ " :
Իս համբուրեացն զուղանն , և զմ-
եանս : և Սարկանագն ձայնեացն :
Մինչ կաց ցուք . Երկիւղիւ " :
Դու . Վու քեզ Վատրածած :
Ար . Պատարագ քն մատըլ " :
Դու . Աղորմութի և խասլա " :
Քահնայն դարձի և խաչակրեացն
և ասացէ ՚ի Զայն :
Շնորհք , աէր , և ածային
պրարար զօրութիւնն հօր և
որդոյ և հոգւոյն սբյ , Եղիցի
ընդ ձեզ ընդ ամենեսեան :
Դու . Վ. մէն . լու և հոգւոյդ " :
Ար . Օ դրունս՝ զդրունս :
Դու . Վենիմք առ քեզ տէր :
Ար . Վ. գոհացարուք զոնէ :
Դու . Վ. բժան և իրաւ :

Թթ

Միւն

ԱՌԵՆ ՆՈՐԱ Է ԲՐԴԻցԵՆ, ՚ՔԱՀԵՅՆ ՃԵՌ-
ՆԱՄԱԾ ԱՂԾՈԹԵԿԵՍՀ ՚Ի ՃԱՑՈՒԿ:

'Al Qayyūn

Ա ըժան է ստուգապէս և
իրաւ՝ ամենայրդոր
փութով միշ էրկիրպագա-
նելը վառաւորելզքեղ հայր
ամենակալը Ու քային անզննե-
լի և արարչակից բանիւդ զա-
նիծիցն բարձեր զլբախին :
Ու ժողովուրդ ինքեան առել
ըլկեղեցի՝ սեպհականնեաց ըզ
հաւատացեալս ՚ի քեղ : Եւ
զննելի բնութեանբ ըստ ՚ի
կուսէն տնտեսութեն համե-
ցան բնակիլ ՚ի մեզ : Եւ նորա-
գործ աճապէս ճարտարապէ-
տեալ զերկիրս երկին արար :
Ա նզի որում ոչն հանդուր-
ծէին առաջի կալ զուարինու-
ցըն ջոկք՝ զարհուրեալք ՚ի
փայլակնացայտ և յանմատոյ ց
լուսոյ ածութենդ , եղեալ
այդպիսիդ մարդ յաղագս
մերոյ փրկութեան շնորհեաց
մեզ ընդ երկնացինան պապել
զհոդեղէն պարս :

Եւ ընդ սելորէմն և ընդ
քերօրէմն միաձայն պղբասա
ցութէ յօրինել նուադու .
և համարձակագչէս դռչելով
աղաղակէլ ընդ նոսին
և ասել :

Այնուամաս ասասցէ ՚ի ծածուկ:

Արքա առ առ ես Ճշմարտուա
ալէս, և ամենասուրբ.

և ով ոք պանծասացի բոլման
դակել բանիւ զըս ՚իմեզ
զանքաւ բարեգորովութեան
զեղմունս : Որ և անդէն խակ
՚ինավմումն զանկեալն ընդ-
մեղօք՝ զանազան եղանակք
խնամեալ սփոփեցեք, մար-
գարեիւք, օրինացն տուչուք,
քահնցուք, և առուերակերպ
Երնջոցն մասուցմամբ : Խակ
՚ի վախճան առուցս այսոցիկ
բոլմանդակ խակ զպարտեաց

իւրոյ խշեալ զբանակնիք ,
և տուր մեղ զըրդիդ քո միա
ծին , պարտապան և պարսո .
ունումն և օծեալ . դառն և
երինաւոր հաց . քահանայա
պէտ և պատարագ : Ա ամ
զի ինքնդ է բաշխող . և նոյն
ինքնդ բաշխի ՚ի միջի մերում
միշտ անծախապէս : Ա զ զի
եղել համաստեաւ և առանց
ցորից մարդ , և անշիոթ
միութեամբ մարմացեալ
յածածնէն և ՚ի որ կուտէն
մարիսամայ . ձանապարհոր-
դեաց ը ամ կիրս մարդկայ-
ն կենցաղոյս առանց մեղաց :
Ա յաշխարհակեցցցն և յա-
ռիթն փրկուե մերոյ եկեալ
կամաւ ՚ի խան : Ա ուեալ ըդ
հացն ՚ի որ յածային յանմահ
յանարաստ և յարաքադործ
՚ի ձեռս իւր , օրհնեաց գո-
հացաւ երեկ և ետ իւրոց
ընտրեալ սուրբ և բազմեալ
աշակերտացն .
ասելով :

(Դ Զ ա յ ն :)
Ա ռ ե ք կ ե ր ե ք , Ա յ ս է
Ս Ա Ր Մ Ի Ն Ի Մ
որ վս ձեր և բազմաց բաշխի ՚ի
քանուի և ՚ի թողուի մեղաց :
՚ի ծածուկ :
Կ ոյնակն և զբաժակն առել ,
օրհնեաց գոհացաւ էարբ
և ետ իւրոց ընտրեալ որ և
բազմեալ աշխատացն ասելով :
(Ե Զ ա յ ն :)
Ա ռ ե ք ՚ի ամանէ ամբու , Ա յ ս է
Ս Ա Ր Մ Ի Ն Ի Մ
նորոյ ու խարի , որ յաղագու ձեր
և բազմաց հեղանի ՚ի քանու-
թիւն և ՚ի թողութի մեղաց :
՚ի ծածուկ :
Ե ւ զսոյն միշտ իւր յիշատակ
առնելով , պատուիրան աւան
դեաց մեղ բարերար որդիդ
քո միածին : Ե ւ իջեալ ՚ի
ասորին վայր մահու , մարմ-
նովն զոր ՚ի մերմէս ընկալաւ
յաղքակ ցութէ . և զնիոդո-
դժոխցն աղարտեալ հորե-
զարիւս . զքեզ միայն ծանոյ ց
մեղ չշմարիս ած զանդ կեն
դանեաց և մեռեց :

ժամութես այսպիսի ահաճոր
և անպատում խորհրդոց կար-
գեցեր ազատաւորութափ։ Ո՞չ յա-
ղագս մերոց ինչ բարեգոր-
ծութեանց՝ յորոց յոյժ թա-
փուր եմք, և միշտ ունացն
գտանիսք հանապազ. Այլ ՚ի
քո՞ բազմազեղ ներողութիւն-
ցանդ ապաէինեալ՝ համար-
ձակիսք մերձենալ ՚ի ազատաւ-
որութիւն մարմնոյ և արեան
միածնիքոյ տն մերոց և փրկ-
չն յի քի որում վայելէ
վատք ՚ի խսանութեան։

Ամաղաղութեն ամենեցուն :
Դաշ . Եղանդ հոգւոյդ քում :
Որէ . Աստուծոյ Երկրոպա " :
Դաշ . Առաջինը տէր :
Այնչ Եղեցիցեն Քահանյան խօնարհէ ,
Երկիր պազցէ սեղանոցն և ասսացէ :
Երշիկը պագանեմք՝ և աղա-
շեմք՝ և խնդրեմք՝ ի քէն բա-
րերար աճ : Առաքեալ իմեզ
և յառաջի Եղել ընծայս յայս՝
զիշտնչենաձորակից քո և
զէակից սուրբ զնոգին :
Դաշ . Որդի այ՝ որ պատա " :
Ի՞ւ

and they shall pass

Աշ կացեալ Սարկանադն առ ընթեր
քաշնին երկիւ զիւ և գողուք մէծաւ
սանցե՛ բցած, Ամէն. Օրհնեատէր:
Աշ Քահանայն խաչակիքեցէ զըն
ծայս : ասելով՝ Իձածուկ :

ԲԱԱ ԶՀԱՅԱ

օրհնեալ մարմին
Ճմարտապէս արաւ
ցես տն մերոյ և փրկչին
Յիսուսի Քրիստոսի :

Արով զհացս օրհնեալ մարմին
Ճմարտապէս արաւացէս տն
մերոյ և փրկչին յի քի :

Արով զհացս օրհնեալ մարմին
Ճմարտապէս արաւացէս տն
մերոյ և փրկչին յի քի :

Աշ զբաժակս օրհնեալ ա
րիւն սոսոգապէս արաւացէս
տն մերոյ և փրկչին յի քի :

Աշ զբաժակս օրհնեալ ա
րիւն սոսոգապէս արաւացէս
տն մերոյ և փրկչին յի քի :

Աշ զբաժակս օրհնեալ ա
րիւն սոսոգապէս արաւացէս
տն մերոյ և փրկչին յի քի :

Արով զհացս և զգինիս օրհ
նեալ մարմին և արիւն Ճմար
տապէս արաւացէս տն մերոյ և
փրկչին յի քի : փոխարկելով

հոգւովով քով պրոռով :

Երես կը կես այս :

Այս ասացէ ԿԶայս :

Ո՞պ զի Եղիցի սա ամենեցուն
մեղ մերձեցելոցս, յանդա
տապարտութի, ՚ի քառութի:

և ՚ի թողութի մեղաց :

Աշ Քահնին այսուհետեւ ոչ բարձրա
գոյն քան զննայն զնեռուն իւր սա
րածեալ, այլ խնարհագոյն և զաշն
ինոյն յառել՝ արօթեցէ իծածուկ :

Ա ոման շնորհեալ զսէր՝ ըզ
հաստատութի և զըդալի զիսա
զաղութի ամ աշխարհի . սբ

Եկեղեց, և ամուղղավատ
Եպիկպատ, Վահնիցի, Սար
կամ դց, Տատէորաց, Վշնար
հի, Խլսանաց, Ժաղութոց.

Դանապարհորդելոց, Կառե
լոց, Կապելոց, Ա տանդե
լոց, Վշնատելոց, և Արք ՚ի

պատերազմնա բարբորաց :

Արով և (Օդոց շնորհեալ
զբարեխառնութիւն . և

Եդ

Աշ

|| նդոց զպտղաբերութիւն :
և || Խտացելոց ՚ի պէս պէս
ցաւս՝ փութապէս զառող
ջութիւն :

Սովորած հանգո՛ զամենեսեան
յառջապէցն ՚ի քն զննչեցելոն :
Օ նախահարա .
Օ հայրապէտու .
Օ մարդարէս .
Օ առաքեալս .
Օ մկայեալս .
Օ եսլակոպատւնս .
Օ երիցունս .
Օ սարկանագունս .
Օ քնառ ուխտ եկեղեցւոյ
քոյ սբյ : Եւ զամենեսեան
յաշխարհական կարդէ զարա
և զկանայս՝ հաճատովլ վախ-
ճանեալս :

՚ի զայն :

|| նդ որս և մեղայց արասցես
բարելար ած , աղաչէմք :

՚ի զիւքն :

Յիշեա՛ տէր և ողըրմեա՛ :
՚ի զայնանայն :
|| ճածնին սբյ կուսին Ա արիա-
մու . և Հ յովհաննու մկրտչին .
Ա տեփանսոփ նախալիային ,

9.

և ամ Մըրոց եղիցի միշտակէ
՚ի սբ պատարագս , աղաչէմք :

՚ի զիւքն :

Յիշեա՛ տէր և ողըրմեա՛ :
Ա սրկաւագն յաջակողմն սեղանցն
Զեռնամած ասացէ :

|| ուաքելոց սբյ , մարդարէ՛ :
Եւ մինչնք երգիցն դքրազոզ , ՚ի ա-
հանայն ասացէ զլաքթու . զի ՚ի միասին
աւարտեցնեն :

Յիշեա՛ տէր և ողըրմեա՛ , և
օրհնեա՛ զնբ կաթուղիկէ և
զառաքելական եկեղեցի քոյ ,
զոր փրկեցեր պատուական
արեամբ միածնի քոյ . և աղա-
տեցեր իսակիմն սրբով : Ընոլ
հեա՛ ամա զանշրժ զնաղաղուի :
Յիշեա՛ տէր և ողըրմեա՛ , և
օրհնեա՛ զամ ուղլափառ ե
պիսկոպոսունս՝ ողք ուղիղ
վարդապէտութ համառօտեն
՚ի մեղ զբանն ճշմարտութեն :

՚ի զայն :

Հ աս առանել զեսպիսկոպոսա
պէտն մեր , և զպատուական
հայրապէտն ամ հայոց զտէր
(այս անուն) Ա թւղիմն նորհեւ-
ցնս մեղնդ երկայն աւուրս
ուղիղ վարդապէտութթ :

լու

12

Եւ շարձել Ապրկէ գն գայցէ կամակա
կողմն սե զանոյն . և քարոզէ սցէ բարձր;
Կոհութիւն և փառաբանութիւն:
Սինք նորա քարոզէ սցէն , Բահնայն
ասացէ շլջթու ՚ ի ծածուկ:
Յիշեաւ տէր և ողբանեա՛ , և
օրհնեաւ զքո առաջն կայեալ
ժողովնուրդս՝ և զպ առարդիւ
մասուցու : Եւ պարզեաւ
ոց զպիսոյն և զօդտակարան:
Յիշեաւ տէր և ողբանեա՛ , և
օրհնեաւ զռիստանորս և ըդ
պարզբերիս եկեղյուոյ քում
սոյ . և որք յիշեն զաղքասս
ողբանածութ : Եւ հասո՛ նոյ
զպարտու նոյ ը ընդաբոյս առա
տուե քում հարիւրապասիկ
աստ և ՚ի հանդերձելըւմտ :
Յիշեաւ որեւ ողբանեա՛ , և գլու
թա՞ ՚ի հոգիս հանդուցելըցն :
Հանգո՞ զնն և լուսանորեա՛
և դասանորեա՛ ընդ սիս քո
յարքայուե՞դ երինից , և ար
ժանի արա ողբանուե քում :
Յիշեաւ որ և զիոդի ծառային
քոյ , (այս անուն .) և ողբանեա՛
նմա ըստ մեծի ողբանութեամ
քում , և հանգո՞ այցէլըւթ
՚ ըստ երեսաց քոյ :

Եւ թէ կենդանի է :
Փրկւա՛ զնա յամ որդուայթից
հոգւոյ և մարմնոյ :
Յիշեաւ տէր և զայնուիկ՝ որք
յանձնեցին մեզ յիշտառակեւ
յարօթս , զկենդանիս և ըդ
հանգուցելս : Կառավարեա՛
զկամն հայ յմնց նոյ և զմերս ,
ընդ ուղորդն և որ լին է
փրկւաթք : Եւ վարձատրեա՛
բոլորեցոնց զանանց և զերա
նելի բարուխադ : Եւ զուեալ
զնորհուրդս մեր՝ տաճարացու
յընդունակութիւն մարմնոյ և
արեան միանձնի քոյ տն մերց
և փրկչին մի քի : Բնդ որում
քեզ հօր ամենակողի՝ հան
դերձ կենդանարար և աղա
տիչ սբ հոգւովի , վայելի
վառք՝ իշխանութիւն և պա՛ :
Բահնանայն գարձի և խաչակիքէ սցէ
և ասացէ ՚ զայն :
Եւ եղիցի՝ ողբանութիւն մեծիս
ոյ և փրկչիս մերց յի քի , և
ձեզ ընդ ամենեսաւադ :
Դու . Եմն : Եւ ը հոգւոյ :
իւ

Սարկաւագն։
Ա՛ւես խաղաղուեն զո՞ր ա՞։
Մինայն պրոլետ զորա միշա-
տակեցաք՝ ևս առաջելանու։
Ա սատուցել նր և ածայ-
ին պատարագիս որ։
Մինչ սարկադն քարողից, Բահցին
ասացէ ՚լածառուկ։

Ե ճշմարտութեն և հայր
ողորմութեն գոհանամք զքէն։
Ուր ՚իվեր քան զերանելի նա-
հապետացն, զմեր պարտա-
ւորելցոս առամել մեծարեցեր
զբնութի։ Ա սզի նոցա ած
կոչեցար ։ խակ մեղ հայր հա-
ճեցար անոն անիլ գթալով։
Ա, այժմ աղաջեմք զքէղ,
զայապիսի առ ՚իքէն զնորոդ
և զպատուական անոն անա-
գրութես շնորհ, օրլասորի
պայծառացուցեալ ծաղկեց։
՚իմ, զ եկեղեցւոյ քում միշ։
Դաշնամ:

Ա տուր մեղ համարձակա-
ձայն բարբառով բանալ ըդ
բերանս մեր, կարդալ զքէղ
երկնաւորդ հայր երդել և
ասել։

Ա ՚ավերքն բազկատարած եղան-
կեսեն։
Հայր մեր որ յերիխոսես, նր։
Մինչ նոքա երգիչն, ՚իահանայն ա-
թթեացէ ՚լածառուկ։

Տ տերանց ած աստուծոց
թագաւոր յանիստենա-
կան ։ արարիչ ամ արարածոց
հայր ան մերոյ յի քի։ Ա ՚ի տար
զմեղ ՚իփորձուի, այլ վերկեամ ՚ի
շարէ և ապրեցու ՚իփորձուէ։
Դաշնամ:

Օ կ քոյ է արքայութիւն և
ջորութիւն և փառք յանի-
տեանս ։ ամին։

Կաղաղութիւն ամենեցուն։
՚ավերքն։
Ա ընդ հոգւոյդ քում։
Ա սարկաւագն։
Վ ասուծոց երկնապեսցուք։
՚ավերքն։

Վ ուածի քո տէր։
Ա սարկաւագն։
(Օ) ընկնամ առէր։
Բահանայն խոնարհնեցի ։ և ամ ժո-
զովութիւն չքիցի ՚իծունի։
Ա ընկնայն ազօթեսցէ ՚լածառուկ։
Ուր աղբիւրդ ես կենաց ։ և
բղլասամն ողորմութեան,
հոգիւր նր ։ ողըմեամ ժողո-
վիլ վեր-

վըրդեանս , որք խսնաբիւեալ
երկիրպագանեն ածութեան
քում : Պահեան զտաս ամ
բողջս : Տպանորեան յոդւոջ
առցա զմե մարմնոյ ցուցակի ,
առ ՚ի ժառանգուի և ՚ի վի-
ճակ հանդերձելըց բարեց :

Դ Զայն :

Բըտտոսիւ Յիսուսիւ տե-
սամբ մերով : Ընդ որում քեզ
հոդւոյդ սբյ , և հօր ամենա
կալի վայելը փառք իշխանու-
եպատիւ . այժմ և :

Եւ ՚Բահնայն առցէ զնը հայն ՚ի ձեռն :
Եւ Սարկանագն ձայնեցէ բարձր :

Գրութումիւ :

Եւ ՚Բահնայն բարձրացուացէ ակնե-
րկ ամենայն ժողովութեանն :

Եւ ասացէ Դ Զայն :

Դ Արբութիւն Արբու :

Դպիրքն բարձր Զայնիւ :

Ա ՚իայն Արք , միայն ՏԵ , ՅԱՌ :
՚Բահնայն :

(Կ) ՀՆԵԱԼ Հայր Առ-ըր Ա :

Ճշմարիս :

Դպիրքն ։ Ամէն :

՚Բահնայն :

(Կ) ՀՆԵԱԼ Արբեր Արք Ա :

Ճշմարիս :

Դպիրքն ։ Ամէն :

՚Բահնայն :

ՕՐՀՆԵԱԼ Հոգիւր Արք Ա :

Ճշմարիս :

Դպիրքն ։ Ամէն :

՚Բահնայն :

(Կ) ՀՆԵԱԼ Հոգիւր Արք Ա :

Արբու և Հոգւոյն Արբու ,
այժմ և միշտ :

Դպիրքն :

Ամէն : Հայր Արք . Արբեր

Արք . Հոգիւր Արք : (Կ) ՀՆԵԱԼ

Հոգ և Արբու և սբյ Հոգ :

Եւ մինչ նոքա երգեցէն զայս . ՚Բա-

հնայն խոհարհեալի , և աշօթեացէ

Դ ձառնուկ :

Վ այեաց աէր մեր յը քի

յերնից ՚ի սրբութիւնն ,

քումիւ , և յաթուուց փառաց

թագան որութե քոյ : ՚ի ՚ի

սրբել և ՚ի կեցուցանել զմեն :

Ար ընդ հօր նաօլու և աստ

պատուրադիս , արժանի արա

տալ մեզ յանարատ մարմնոյ

քումիւ և ՚ի պատուական

արենէ . և ՚ի ձեռն մեր՝ ամ

ժողովրդեանս :

Եւ զայս ասացեալ երկրպագեցէ և

համբոււեացէ զեշմանն :

Ի է

Ի է

լու առեալ ջոր Ապօմին ողջ թայցէ
յանապական Արքուն, և ասասցէ:

Տաճ մեր՝ որ կոչեցեր
զմեղ յանուն միածնի
որդւոյ քո քրիստոնեայս : և
չորհեցեր մեղ մկրտութիւն
հոգեոր աւաղանաձն ՚ի թո
ղութիւն մեղաց : և արժանի
արարեր զմեղ հաղբութիւն որ
մարմար և արեան միածնի քոյ:
Եւ այժմ աղաջեմք զբեղ ար
արա զմեղ արժանի ընդունիլ
զնը խորհուրդս զայս մեղ ՚ի
մեղաց թողութիւն : Եւ գոհութ
փառամորել զբեղ ընդ որդւոյ
և որ հոգւոյդ, այժմ և :
Եւ բարձրացուացէ ակներե ժողո
վորդեանն, և ասասցէ ՚ի Զայն :

Անբ՝ ՚ի նոր պատուական
Ապօմայ և յիշենէ ան մերոյ
և փրկչն յի քի, ճաշակես
ցուք սրբութիւն, որ իջեալ ՚ի
յերկնից բաշխի ՚ի միջն մերում:
Ուահ կեանք, Յոյս, Յա
րութիւն, Քառութիւն և Ժու
ղութիւն մեղաց : Ապօմին ասա
ցէք ան այ մերում, ապօմու

ասացէք Երկնաւոր թագա
չորիս մերում անմահի, որ
նատի ՚ի կառուք քերօքէ ականս :

Ապրկաւագն ձայնեացէ :
Ապօմին ասացէք ան այ մերոյ
գալիք ձայնի քաղցոյ :

Եւ ՚ի ափեք Եղանակեացէն :
Քն պատարագ Եալ բաշխի :

Աբնէ նորա Երգիշեն, ՚ի աշահանացն
ասցէ զնը Ապօմին ՚ի ձեռն, և հար
բութեաց արտասուզք, ասելով :

Օ որ օրհնութիւն, կամ զո՞ր
գոհութիւն ՚ի վեց հացլա
և բաժակիս ասացուք :
Այլ Յն՝ զբեղ միայն օրհնեմք
հանդերձ հարբ և ամենասբ
հոգւուլտ, այժմ և միշտ :

Դարձեալ ասասցէ :
Խոսողլանիմ և հաւաստամ,
զի դու ես Քն որդի Ա. Ե, որ
բարձեր զմեղս աշխարհի :

Եւ բեկեալ արկցէ ՚ի բաժակն Երեան
ասելով :

Երումն հոգւոյն Արք :

Եւ ապա առեալ զմի մասն ՚ի ձեռն,
ասասցէ արտասուզք և գոհութեամբ
առ հար և Արդի, ՚ի ծածուկ :

ԵՐ ՏԵՇԻ

ԱՅՅԻ ՍՈՒՅԻ

որ անուննեցեր ըլ

մեղ անուննակցութեամբ միաձնի քոյ . և լուսանորեցեր մլրտութ հոգեւոր աւազանին . արժանի արա ընդունիլ զայ խորհուրդս զայս մեղ ՚ի մեղաց թողութիւն : Հաղանորեա՛ ՚ի մեղ զնորհս հոգւոյդ սրբ , որպէս ՚ինք առաջեւալն՝ որք հաշակեցին և եղեն մաքրիչք ամ աշխարհի : Նը արդ առ հայր բարերար , շնաղորդութիւն զայս մասնաւորեա՛ ձաշակիման երեկոյին աշակերտացն , բառնալով ըլ իսամար մեղաց : Այսի հայիլ յանարժանուին իմ . և մի արգելցես զնորհս հոգւոյդ սրբ . այլ ըստ անբան մարդասիրուել քում՝ պարզեեա՛ զայ քաշէիլ մեղաց , լուծիլ յանցանաց : Անդ խոստացան և ասաց առն մեր յա քս թէ՝ ամ որ ուտէ զմրմին իմեւ ըմակ զարիւն լմ , կեցչէ ՚ի յաւխտեան :

Երդ՝ արա զայ մեղ ՚ի քաշութի , զի որք կերիցեն և արբցեն ՚ի ամանէ , հանցեն զօրհնութի և զփառս հօրդ՝ և Արդւոյդ և հոգւոյդ որբոյ , այժմ և միշտ և յաւի՛ :

Խաղաղութի ամեննցուն :

Գայհնամ զքէն ք. թ. թ. գա չոր , որ արժանի արարեր զան արժանս հաղորդիլութ մարմնոյ և արեան քոյ : Լը այժմ աղջեմ զքէն մի լիցի սա ինձ ՚ի դատապարտութիւն , այլ ՚ի քանութի և ՚ի թողութի մեղաց . յառողջութի հոգւոյ և մարմնոյ . և ՚ի կատարումն ամ գործոց առաքինութեն : Ող զի սրբեացէ սա զշունչս իմ , և զշոգի և զմարմին իմ : և արացէ զիս տաճար և բնակարան այլենանք երրորդութենդ : Օկ ընդ սբս քո արժանի եղէց փառաւորել զքէն ընդ հօր և ընդ սբ հոգւոյդ , այժմ և միշտ և իթ

ԱՅԻՆ ՅՈՒՀԱՆՆՈՍ ՈՒԿԵՐԵՐԱՆԻՆ ասա
ցեալ լ' շնթք:

ՊԱՅԱՆԱՄ և մեծացուցա
նեմ և փառաւ որեմ զքեզ տը
ած իմ, զի զիս զանարժանա
արժանացուցեր յանուր յայս
միկ հաղըրդակից լինիլ ածայ
ին և առակալի խորհրդուրում,
անարատ մարմնոյդ և պա
տու ական արեանդ: || 2 այ
սորիկ՝ զսոսս ՚ի բարեխօսուի
ունելով ազաւեմ, յամ աւ
ուրս և ՚ի ժամանակս կենաց
խմոց ընդ գրուե քոյ պահեա
չիս: || 3 զի յիշելով զբարե
գըթուիս քո, և կենդանի է
զէց ընդ քեզ որ վէ մեր չար
չարեցար և մեռար և յալնը: ||
4 ՚ի մերձեացի, որ իմ և ած
խորսուկին, կնքելով անձին
խմոց պատու ական արեամբու
քու: || 5 մենակարօշ՝ մաքրեա՛
զիս սորքը յամ մեռելուի դոր
ծոց խմոց, որ միայնդ ես ան
մեզ: || 6 մրացո՛ զկեանս իմ տը
յամ փորձութենէ և զպա
տերաղմողն իմ դարձո՛ յինէն

յետու՝ պատկառեալ և ամա
շեցեալ, որըսի յառնէ ՚ի վր
իմ: || 7 մրացո՛ զդնացս մոտց և
լեզուի իմց, և զամ ճանա
պարհս մարմնոյ իմց: || 8 եր
հանապատըրդդրդ ընդիս, ըստ
անսուտ խոստմանց քոց՝ թէ
որ ուտէ զմարմին իմ և ըմպէ^է
զարիւն իմ, նա յիս բնակեացի,
և ես ՚ի նմա: || 9 ու ասացեր
մարդ ասէր, կացո՛ զբանս
ածային անդուծանելի հրամա
նոց քոց: || 10 անդի դու ես
ած ողորմութե և գթուե և
մարդ ասիրուե, և պարզեիչ
ամ բարեց: || 11 քեզ վայելէ
փառք՝ հանդերձ հարբդ և ա
մենապէ հոգ սովոր, այժմ և":
|| 12 ազա տեառնագրեացէ զինքն. և
ինդրեացէ ՚ի շշարաէն ՚սոսուծոյ ըդ
պէս պէս հայցոն ածս անձին իւրոյ, և
ժողովրդն, և աշխարհի էլու թողար
թիւն ինդրեացէ իւրոց յանցան որպան,
թշնամեացն և ատելեացն: || 13 ան
դէն ահին և դողութեամբ ճաշաւ
կեսցէ ՚ի մարմնոյն, և արբցէ ՚ի բա
ժակէն առելով:

|| 14 արմին քո անսապական՝ լիցի
ինձ ՚ի կեանս. և որ ՚ի րիւն քո
՚ի քամուի և ՚ի թալլի մեղաց:

|| արկագն հաղորդեցի . և յետ
հաղորդեցի դարձիք առ ժողովուրդն
և ասացէ բարձրածայն :

Երկիւղիւ և համատոլյա " :
Եւ Դափեն բարձր ձայնիւ :

Աճ մեր և տը մեր երեւցաւ :
Աճ հաղորդեցի նոր ձեռնադրեալն .
Բայց ոչ ի մերանն , այլ յափն տալով
զարդութիւն : և ամենայն արժանաւորքն
հաղորդեցին : Եւ յետ հաղորդեցին
խաչկենցէ շժողովուրդն լուծոյ-
թն , և ասացէ :

Եցու տը զժողովուրդս քո՞ւ և
օրհնեա՛ զժառանգուիս քո .
Հոլուեա՛ և բարձրացն զտոսա
յայսմհետէ մինչեւ յանիսեն :

Եւ Դափեն երգեստեն :

Ֆաք ՚ի բարուեց քոց տը :
Քահն ասացէ ՚ի ծածուկ :

Գահանամք զքէն ։ Այր ամե-
նակալ՝ որ պատրաստեցեր մեզ
նամահանդիսո սր զեկեղեցի
տաճար սրբութեան , ուր փա-
ռաբանի սր երրորդութիւն :

Իշլուիայ :

Գահանամք զքէն ։ Բա թագա-
ւոր՝ որ պարզեցեր մեզ կեն-
դանութիւն կենարար մարմառ
և արեսմբ քով սրբով : Ըստ
հեա՛ զքաւուի և զմեծ զողոր-
մութիւն : Իշլուիայ :

Գահանամք զքէն ։ Հոդիւ-
հմարիստ՝ որ նորոգեցեր սուրբ-
զեկեղեցի : Ենարաւ պահեա-
հանատոլ երրորդութեանդ
յայսմհետէ մինչեւ յանիսեն :

Իշլուիայ :

Աճ ։ Եւ ևս խաղաղութեղորդ՝ :
Եւ ևս համատոլ ընկալելը :

Դա ։ Գահանամք զքէն տը՝ :
Քահանայն ասացէ ՚ի ծածուկ :

Գահանամք զքէն քս ած մեր՝
որ զայսպակի ճաշակումն բա-
րուեցնուեցեր մեզ ՚ի սպառուի
կենդանուե : Առվամբ պահեա-
զմեզ սբս և անարտս , բնակել
զմեօք քո ածային ինամօքդ :
Հոլուեա՛ զմեզ յանդաստանի
կամաց քոց սրբոց և բարե-
սիրաց : Որով ամբացելը յամ
բանասրկուին ընդդիմուեց ,
քում ևեթ արժանի եղիցուք
լու ձայնի . և քեզ միայնոյ
քաջայալթ և հշմարիստ հո-
վուիտ հետեւիլ : Եւ առ ՚ի
քէն ըունիլ զպատրաստեալ
տեղի յարքայութեղ երկնեց .

Էմ

Աճ

ծ մեր և ար մեր և վրիչ յ
քս : Այ ես օրհնել ընդ հօր և
ընդ սր հոգւոյդ , այժմ և " :

Կաղաղութիւն ամենեցուն :
Կաքնին , անհաս , երկեալ
ինքնուեղդ . հաստիջ , ընդու-
նող , և անբաժանելի , միաս
նական սր երրորդութեղդ ,
վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և
պատիւն , այժմ և միշտ՝ և " :

Եւ ազա առցէ զ լ չ ետարանն սր ՚
ձեռն իւր : Եւ երիցս երկրպագեալ
համբուրեացէ զնր սեղանն : Եւ իւր
նելով ՚ մէջ եկե զեցոյն , ասացէ
զ լ ցօթս ՚ Պայն :

Ո օրհնեն զայնոսիկ՝ որք
օրհնեն զքեղ ար , և սր առ-
նես զյուսացե սը ՚ իքեղ . կե-
ցն զ դողովուրս քո՞ւ և օրհ-
նեա զժառանդութիւն քո :

Օ լրումն եկե զեցւոյքոյ պա-
հեա : Այբեա զառաս՝ որք
ողջունեցին միտով զայելցուի
տան քոյ : ՚ մու զմեղ փառա-
շորեա ածային զօրուք քով .
և մի թողուր զյուսացեալս ՚ ի
քեզ : Օ խաղաղութիւն պար-
գեեա ամ աշխարհի .. եկե

զեցեաց , քահանացից , թա-
գաւորաց քրիստոնէից , և
զնունդեալ մանկանց նց . և
ամ ժողովրդեանս : Օ ի ամ
տուրք բարիք՝ և ամ պար-
գեք կատարելք , ՚ ի վերուառ
են իջեալք առ ՚ ի քէն . որ ես
հայր լրաւոյ : ՚ քեղ վայելէ
փառք՝ իշխանութիւն :

Եւ Դափեն ասասցեն երիցս :
Կողեցի ամուն տն օրհնեալ :

Եւ ՚ Բ հնի դարձից առ ժողովլուրդն .
Եւ ասասցէ ՚ Պայն :

Կատարումն օրինաց և մար-
գարեից դու ես քն ան փոր-
կիչ մեր . որ լուր զամենացն
հայրակամ մնօրինութիւն քո .
լոց և զմեղ հոգւովր քով
արբուլ :

Այտ Մարկանտոն ձայնեացէ :

՚ ի թի :

Քահանացի :

Կաղաղութիւն ամենեցուն :
Դափեն :

՚ Հոգւոյդ քում :

Մարկանտոն :

Կրկն զամուք լուարուք :

՚ լ :

՚ լ :

Առողջ Աշետապանիս որ ը Յօհաննու :
Գլուխ Աշաջն . համար ա :

Ս Ա Օ Բ Ի Ն Ե , Ե
է բ բ ա ն ն . և բ ա ն ն է բ
ա ռ ա ծ . և ա ծ է բ բ ն ն :
Ա ա է բ ի կ լ զ բ ա ն ն է ա ռ ա ծ :
Ա մ ե ն ա յ ն ի ն չ ն ո վ ա ւ ե ղ ե .
և ա ռ ա ն ց ն ո ր ա ե ղ ե և ո չ ի ն չ
ո ր ի ն չ ե ղ ե ն : Ա ա վ ա ւ կ ե ա ն ք
է բ . և կ ե ա ն ք ն է բ լ ց յ մ մ ա ր դ
կ ա ն : Ա ճ լ ց յ ն ի խ ա ւ ա ր ի
ա մ դ լ ո ւ ս ա ւ ո ր է . և խ ա ւ ա ր
ն մ ա ո չ ե ղ ե հ ա ս ո ւ : Ա ղ ե
ա յ ր մ ի ա ռ ա ք ե ա լ յ ա յ ա ն ո ւ ն
ն մ ա յ օ հ ա ն ն է ս : Ա ա է կ ն ի
վ լ ա յ յ ո ւ թ ի զ ի վ լ ա յ ե ս ց է վ ա ս ն
լ ո ւ ս ո յ ն . զ ի ա մ ե ն ե ք ի ն հ ա ւ ա
տ ա ս ց ե ն ն ո վ ա ւ : Ո չ է բ ն ա
լ ց յ ն . ա յ լ զ ի վ լ ա յ ե ս ց է վ ա ս ն
լ ո ւ ս ո յ ն : Ա ր լ ց յ ն ձ շ մ ա ր ի ս .
ո ր լ ո ւ ս ա ւ ո ր ա ռ ն է զ ա ս ե ն ա յ ն
մ ա ր դ . ո ր գ ա ր ց է յ ա շ մ ա ր հ :
Յ ա շ մ ա ր հ ի է բ . և ա շ մ ա ր հ ն ո
վ ա ւ ե ղ ե . և ա շ մ ա ր հ զ ն ա
ո չ ծ ա ն ե ա ւ : Յ ի ւ ր ն ն է կ ն
և ի ւ ր ք ն զ ն ա ո չ ը մ կ ա լ ա ն :

ի ս կ ո ր է ը մ կ ա լ ա ն ն զ ն ա , ե տ
ն յ ի կ ի ս ա ն ո ւ ի ո ր դ ի ս ա յ լ ի լ .
ո ր ո ց հ ա ւ ա ս ա ց ե ն յ ա ն ո ւ ն
ն ո ր ա . Ո յ ք ո չ յ ա ր ե ն է , և
ո չ ի կ ա մ ա ց մ ա ր մ ի ո յ ՝ և ո չ ի
կ ա մ ա ց ա ռ ն . ա յ լ յ ա յ ծ ն ա ն :
Ա ճ բ ա ն ն Ա պ մ ի ն ե ղ ե . և
բ ն ա կ ե ց ա ւ ի մ ե զ : Ա ճ տ ե ս ա ք
զ փ ա ո ւ ն ն ի զ փ ա ո ւ ս ի բ ր ե լ ը
մ ի ա ծ ն ի ա ռ ի հ օ ր է , լ ի շ ո ր
հ օ ք և ձ շ մ ա ր ս ո ւ թ ե ա մ ք :
Յ օ հ ա ն ն է ս վ լ ա յ ե ա ց վ ո ն դ .
ա ղ ա ղ ա կ ե ա ց և ա ս է . ա ս է
զ ո ր մ է ա ս է ի , ո ր զ ի ն ի ի մ գ ա
լ ց ն է բ . ա ռ ա վ լ ի մ ե ղ ե . զ ի
ն ա խ ք ա ն զ ի ս է բ : Օ ի ի լ ը
ր ո ւ թ ե ն է ա ն ս ի ն ի մ ե ք ա մ ն
ն է ք ի ս ա ռ ա ք շ ո ր հ ս փ ո խ ա
ն ա կ շ ո ր հ ա ց : Օ ի օ ր է ն ի ն
ձ ե ս ն մ օ մ է ս ի տ ո ւ ա ն : շ ո ր հ ը
և ձ շ մ ա ր ս ո ւ թ ի ի ձ ե ս ն յ ի
ք ս ի ե ղ ե ն :

Ա ս ր կ ա ւ ա գ ն :

Ա բ ի խ ա շ ի ն ս ա ղ ա շ է ս ց ւ ք զ ո ո ր :

Ք ա հ ա պ ա ն ե ա ւ զ մ ե զ ք ո ո ն ա ծ մ ե ք :

Օ ր հ ն ե ց ի ց զ ո ո ր յ ա մ ժ ա մ :

Առ Կահանային Խաչակրեսցէ զժո
զովուրդն, և ասասցէ բարձր:

() Ե՞նքնեալք Եղերուք ՚ի շնոր-
հաց սբ Հոգւոյն . Երթայք
խաղաղութեա . և առ Եղիցի
ընդ ամենեանդ :

“**କିମ୍ବା କିମ୍ବା** ଆମରିଦିନ ଆମାଶେଷିନ୍ତି”

— *l i l i l* — *ll* — *l* —

Ա, Հ ԸՆԴ սաղմոսէն դպրաց՝ բաշխեաց
իմ՝ Խըստր : Ա, Հ յանաբանմանն Բա-
հանայն գարքին յարեւելք՝ և Եղիպա-
գեսկ առաջն սրբոյ սեղանոյն Եղիպա-
գեսկ :

Տէր Յիշուս Քըմասոս ԱՃ
ողորմեա ինձ:

իշտ մատալ յաւանդատունն մերկաս
ցի իզգեստուցին իշտ երթեցէ խա-
ղաղութեալը :

Եղառակարան

առք և գոհութի ան-
զրաւ յանիստենին
Ամենասահը Երանու-
դութեանն և Ախանականի
Եծութեն Հօր և Որդւց և
Հոգւցն այց համատղին հա-
նութց, և կատարելագործողին
ամիբաց և իրակուեց բալեց:
Որոյ համատարած չնորհացն
օժանդակութ էառ զկատա-
րումն նողոգ տպադրուեն պր-
իորհրդատետրա, ՚ի ձեռն
տու սրբանուէէր Քահա-
նայից ՚ի սրբազնագործութեն
Եծայնոյ խորհրդոյն: ՚ի թու
ականիս մերում ռմլէ, և ՚ի
մեսպատմբերի վերջն: ՚ի յերի
նահանգէտ Աթուս Սուրբ

Ե՞՞ ՄԵՐԸ ԾԵՐ
Դ Հայրապետութեան ՏՆ
Գ ուկասու Աբեզն Կաթւղիկէ
ամ Հայոց :

Աւ Դապասը վարդուել է սբյէ Արքու
ասղէ մի և Կրանքն ողնուազօնոց,
Տն Յումակիմայ, և Տն Օ ա
քարելայ Երժի Ապիսկանացն :

Արդ՝ խնդիր՝ ի արքա զնագործ
դաստից ք Քահանայական,
որք վայելք զվայել ըստիպ սբ
Պատարագ տամատ ցցա, միշել
ի՞ թի, ջ աստատողն Տպարա-
նիս՝ Ծոգեցցա Տը Ախմեոն
բազմաշխատ և սրբազն
կաթուղիկան:

Հ զառուօղն ծախուց հաս
տատեցման Գործարանիս՝ ըլ
լուզայեցի խօջաջանեան լու-
սահողի Գրիգոր աղայն, և
զնագործն իւր, և զնամ աղջաց
ինան, և զբոցն նորա զւարե-
պաշտուհի Օ խպիտայն:

Անաւ անդ՝ միշեացիք զնու-
զայտ Երեւանցիւ ի Վուղակի-
քաղաքի բնակեալ Քանակէը
և մեծահաւատ Պարոն Ինչ
տիմ, և զհանգուցել հայրն
իւր զ Ակեթ աղայն, և զ Ապոցն
բարեպաշտուհի ։ Նաև զիե-
նակիցն իւր զ Աղուրուն,
և զդուստրն Արփան, և ըլ
վաղաթառամ Օ աւելունն.
և զայլ ամենայն մերձաւոր և

հեռաւոր Ազգականն նորին
զիենդանիան և զննցեցւալն :
Ա ս զի նոյն բարեմտս Պարոն
Ինչետիքի խնդրանօքն և ար-
դեակեցն տպագրեցաւ սբ
Աստեան, ի բարի միշատակ
նմա և նորայնոցն : Որոց ամե-
նցուն ողորմեացի՝ Քն ըլ մե-
ծի ողորմութեն խրում, քա-
չեացի զ անցանս նոցա, և
արժանացուացի զնոսս մոից
արքայութեն ընդ կամարակա-
և ընդ սկրելս իւր :

Այս միշեացիք զքանդակօղն
նոր գրացա և ամ պարագայիցն
զվարպետ Յ արութիւնն, և
զտիրացու Խաչառութն ։ և
զգրաշար Ա աղաքիայն, և ըլ
Աշքանդր Ասրկաւագն, և
զայլ աշխատանորս Պործարա-
նիս : Հ զ զիշօղստ միշեացի
Տը ողորմութեք իւրուլ.
Վ մէն :

Ա Ե Բ Պ :

Է

